

hem in tegenwoordigheid van zijn compagnon May 600 louis was komen vragen en bedreigd had hem bij weigering te zullen denonceren. Moore had hem de deur uitgezet, nadat hij hem enkele dagen tevoren al had weggejaagd wegens het verkopen van stoffen ten eigen bate. Zijn vriendschap met zijn landgenoot William Hayne ontkende hij niet, maar volgens zijn bewering had hij nooit in opdracht van Hayne Manchester-tule in Frankrijk ingevoerd. Tule werd trouwens niet in Manchester vervaardigd en alleen in Nottingham. Evenmin ontkende hij zijn relaties met Silvestre, die evenwel door Taylor ten onrechte verdacht was gemaakt. Silvestre had in Moore's fabriek gewerkt, zich een uiterst bruikbare en betrouwbare man getoond en was met hem naar Rotterdam gekomen, waar hij hem als verkoper gebruikte.

Ruim een week later richtte Moore zich schriftelijk tot Desmarests, de chef van de afdeling Politieke Politie van het ministerie, om hem nog enige nadere staaltjes van Taylor's gedrag te verschaffen. Moore's kennismaking met Taylor dateerde van juni 1805, toen hij zich was komen aanbieden om mrs. Moore naar Engeland te brengen. Hoewel Moore het er niet bij vermeldde, was het echtpaar op dat moment blijkbaar van plan uit elkaar te gaan. Een week later vroeg Taylor voor de reiskosten geld te leen, dat hij nimmer had teruggegeven. Moore benutte de gelegenheid om er tevens op te wijzen, dat zijn tweede vrouw met twee kinderen uit zijn eerste huwelijk sinds zijn arrestatie in een vreemd land vertoefde, verstoken van alle hulp. Gezien hun ongelukkige situatie, riep hij Desmarests' bemiddeling in om hem vrij te laten. Daar dit niet het gewenste effect had, wendde hij zich eind januari 1808 tot de minister in hoogsteigen persoon om van hem gedaan te krijgen, dat hij zijn vrouw in zijn nabijheid mocht hebben. Twee maanden later rapporteerde hij aan Fouché, dat hij van zijn medegevangene Jules de Polignac, betrokken in de aanslag van Georges Cadoudal op de Eerste Consul, had vernomen, dat men getracht had hem en een andere Engelsman ervan te beschuldigen een complot te hebben gesmeed om hun bewakers te vermoorden en zo te ontsnappen. Monsieur Fauconnier, een ambtenaar van Fouché's ministerie, zou hiertoe iemand onder bedreiging hebben geprest. Moore had beter zijn mond kunnen houden, aangezien hij kort daarop bij wijze van vergeldingsmaatregel naar de Bicêtre-gevangenis werd overgebracht, waar men de ergste misdadigers